

са за незапосленост која је настала услед ширења заразне болести изазване вирусом корона (SARS-CoV-2), у случају да Завод за запошљавање не располаже довољним износом средстава за субвенционисање тих доприноса из редовних средстава.

(2) Корисник средстава из става 1. овог члана уз образложен захтјев за додјелу средстава доставља ресорном надлежном министарству преглед поднесених захтјева за субвенционисање доприноса за незапосленост и спецификацију потребних средстава.

(3) На основу образложеног захтјева из става 2. овог члана, ресорно надлежно министарство упућује информацију Управном одбору Компензационог фонда са приједлогом одлуке о субвенционисању доприноса за незапосленост.

(4) Управни одбор Компензационог фонда доноси одлуку из става 3. овог члана и врши дознаку одобрених средстава.

(5) Корисник средстава Компензационог фонда из става 4. овог члана дужан је дозначена средства намјенски искористити у складу са одлуком Управног одбора Компензационог фонда, те након реализације одлуке о одобравању средстава, доставити извјештај о намјенском утрошку финансијских средстава Управном одбору Компензационог фонда путем ресорно надлежног министарства.

Члан 9б.

(1) Средства из члана 7. став 1. ове уредбе одобравају се корисницима из члана 2. став 2. тачка 3) ове уредбе ради помоћи у спровођењу мјера превенције спречавања ширења инфекције вирусима, дијагностиковања, лијечења, рехабилитације и збрињавања лица обољелих од вируса и поствирусних реконвалесцената.

(2) Корисници средстава из става 1. овог члана, уз образложен захтјев за додјелу средстава финансијске и нефинансијске помоћи и подстицаја, достављају ресорном надлежном министарству преглед планираних активности и спецификацију трошкова.

(3) Компензациони фонд утврђује износ средстава расположивих за додјелу, а ресорно надлежно министарство утврђује критеријуме за додјелу средстава у зависности од епидемиолошке ситуације, броја корисника обухваћених појединим мјерама из става 1. овог члана и броја запослених по појединим установама као корисницима средстава.

(4) На основу захтјева из става 2. овог члана, утврђених критеријума за додјелу средстава и пратеће документације ресорно надлежно министарство упућује информацију Управном одбору Компензационог фонда са приједлогом одлуке.

(5) Одлуку о исплати средстава финансијске и нефинансијске помоћи и подстицаја доноси Управни одбор Компензационог фонда, на основу приједлога ресорно надлежног министарства из става 4. овог члана, те у складу са донесеном одлуком врши дознаку одобрених средстава.

(6) Корисник средстава Компензационог фонда из става 5. овог члана дужан је дозначена средства намјенски искористити у складу са одлуком Управног одбора Компензационог фонда, те након реализације одлуке о одобравању средстава финансијске и нефинансијске помоћи и подстицаја, доставити извјештај о намјенском утрошку средстава Управном одбору Компензационог фонда путем ресорно надлежног министарства.

Члан 9в.

(1) Средства из члана 7. став 1. ове уредбе одобравају се запосленима у јавном сектору, у случају да су обављали послове под посебно отежаним условима рада у поступку обавезног спровођења мјера за реаговање на појаву и спречавање ширења заразне болести изазване вирусом корона (SARS-CoV-2), на приједлог ресорно надлежног министарства.

(2) Корисници средстава из става 1. овог члана, уз образложен захтјев за додјелу средстава, ресорно надлежном

министарству достављају преглед предузетих активности, број запослених који су обављали послове под посебно отежаним условима рада и спецификацију трошкова.

(3) Компензациони фонд утврђује износ средстава расположивих за додјелу, а ресорно надлежно министарство утврђује критеријуме за додјелу средстава у зависности од епидемиолошке ситуације и броја корисника обухваћених појединим мјерама из става 1. овог члана.

(4) На основу захтјева из става 2. овог члана, утврђених критеријума за додјелу средстава и пратеће документације ресорно надлежно министарство упућује информацију Управном одбору Компензационог фонда са приједлогом одлуке о одобравању средстава за запослене у јавном сектору који су обављали послове под посебно отежаним условима рада.

(5) Управни одбор Компензационог фонда доноси одлуку из става 4. овог члана, те у складу са донесеном одлуком врши дознаку одобрених средстава.

(6) Корисник средстава Компензационог фонда из става 5. овог члана дужан је дозначена средства намјенски искористити у складу са одлуком Управног одбора Компензационог фонда, те након реализације одлуке из става 4. овог члана, доставити извјештај о намјенском утрошку средстава Управном одбору Компензационог фонда путем ресорно надлежног министарства.”.

Члан 6.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 02/1-021-740/21
30. септембра 2021. године
Бањалучка

Предсједник
Народне скупштине,
Недељко Чубриловић, с.р.

1605

На основу члана 80. став 1. тачка 4. Устава Републике Српске, д о н о с и м

У К А З

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНИ ЗАКОНА О СЈЕМЕНУ ПОЉОПРИВРЕДНОГ БИЉА

Проглашавам Закон о измјени Закона о сјемени пољопривредног биља, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Осамнаестој редовној сједници, одржаној 30. септембра 2021. године, а Вијеће народа 7. октобра 2021. године констатовало да се усвојени Закон о измјени Закона о сјемени пољопривредног биља не односи на витални национални интерес ниједног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-3549/21
8. октобра 2021. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Жељка Цвијановић, с.р.

ЗАКОН

О ИЗМЈЕНИ ЗАКОНА О СЈЕМЕНУ ПОЉОПРИВРЕДНОГ БИЉА

Члан 1.

У Закону о сјемени пољопривредног биља (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 37/09, 100/11 и 110/16) члан 79а. мијења се и гласи:

“(1) Сорте које су регистроване у државама чланицама Европске уније или државама у окружењу са којима граничи Босна и Херцеговина, а које имају сличне агроколошке услове, могу се признати и без испитивања на огледном пољу или у лабораторији.

(2) Признавање сорте из става 1. овог члана врши се на основу захтјева који подноси власник сорте или његов овлашћени заступник, уз који се прилаже технички упитник и рјешење о признавању или упису сорте, издато од надлежног органа земље у којој је сорта призната.

(3) На основу захтјева из става 2. овог члана министар доноси рјешење о признавању сорте или о одбијању захтјева, против кога није дозвољена жалба, али се може покренути управни спор.”.

Члан 2.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 02/1-021-742/21
30. септембра 2021. године
Бањалука

Предсједник
Народне скупштине,
Недељко Чубриловић, с.р.

1606

На основу члана 80. став 1. тачка 4. Устава Републике Српске, доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЗАШТИТИ ПОТРОШАЧА У РЕПУБЛИЦИ СРПској

Проглашавам Закон о измјенама и допунама Закона о заштити потрошача у Републици Српској, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Осамнаестој редовној сједници, одржаној 30. септембра 2021. године, а Вијеће народа 7. октобра 2021. године констатовало да се усвојени Закон о измјенама и допунама Закона о заштити потрошача у Републици Српској не односи на витални национални интерес ниједног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-3550/21
8. октобра 2021. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Жељка Цвијановић, с.р.

ЗАКОН

О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЗАШТИТИ ПОТРОШАЧА У РЕПУБЛИЦИ СРПској

Члан 1.

У Закону о заштити потрошача у Републици Српској (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 6/12, 63/14 и 18/17) у члану 2. у тачки ф) последије ријечи: “потрошача” и запете додају се ријечи: “укључујући сваки уговор чији су предмет и роба и услуге или било који уговор на основу којег трговац преноси или се обавезује да ће пренијети властништво над робом на потрошача, а потрошач плаћа или се обавезује да ће платити цијену те робе и услуга” и запета.

Члан 2.

У члану 13. последије става 5. додају се нови ст. 6, 7, 8, 9. и 10, који гласе:

“(6) Трговац је обавезан да испоручи потрошачу производ или услугу без одлагања, а најкасније у року од 30 дана од дана преузете уговорне обавезе, ако није другачије уговорено, те да на рачуну, предрачуну или признаници читљиво и јасно напише рок испоруке.

(7) Ако трговац не изврши уговорену обавезу у року из става 6. овог члана, а испуњење обавезе у року је битан елемент уговора, уговор се раскида.

(8) Изузетно од става 6. овог члана, потрошач може продужити уговор ако дâ писмену сагласност за накнадни рок испуњења уговора.

(9) Ако трговац ни у накнадном року не изврши уговорну обавезу, уговор се раскида.

(10) У случају раскида уговора, трговац је дужан да одмах, а најкасније у року од седам дана од дана раскида уговора, врати потрошачу плаћени износ.”.

Досадашњи ст. 6. и 7. постају ст. 11. и 12.

Члан 3.

У члану 18. последије става 9. додају се нови став 10, који гласи:

“(10) Забрањено је да трговац наплаћује издавање и слање опомена потрошачу ради наплате доспјелих новчаних потраживања.”.

Досадашњи ст. 10, 11. и 12. постају ст. 11, 12. и 13.

Послије досадашњег става 12, који је постао став 13, додају се нови ст. 14, 15, 16, 17. и 18, који гласе:

“(14) Трговци који пружају услуге морају имати цјеновник услуга истакнут у продајном, односно пословном простору, лако доступан потрошачу.

(15) Истакнуте цијене у цјеновнику морају бити јасне, видљиве и читљиве, а уз цијену услуге, трговац је дужан у цјеновнику навести и врсту услуге.

(16) Ако трговац, с обзиром на број и разноврсност услуга, није у могућности све услуге које пружа истакнути на цјеновнику, тада цијену услуге мора истакнути у облику:

а) каталога услуга с цијенама,

б) посебне брошуре или проспекта с недвосмисленим описом услуга и цијенама услуга,

в) на други одговарајући начин, лако доступан потрошачу.

(17) Ако трговац нуди вршење услуга у посебном одјељењу продајног објекта, цјеновник услуга мора бити истакнут у том одјељењу.

(18) Уколико се услуга пружа изван пословних просторија трговца, уз цијену услуге морају бити истакнути и сви припадајући трошкови услуге.”.

Члан 4.

Члан 19. мијења се и гласи:

“(1) Независно од општих одредаба у уговорним односима, новчана обавеза коју потрошач плаћа путем банке, јавног поштанског оператера или другог лица које у складу са законом пружа услуге платног промета, сматра се измиренем на дан када су банка, јавни поштански оператер или друго лице које у складу са законом пружа услуге платног промета примили платни налог потрошача.

(2) Уколико није другачије уговорено, ако трговац захтијева или изричито условљава куповину производа или пружање услуге уплатом аванса у дјелимичном или укупном износу, или уплатом тог износа у ратама, а производ испоручи или услугу пружи у року дужем од 30 дана од дана уплате, дужан је да потрошачу приликом испоруке обрачуна и исплати камате по стопи пословне банке трговца за орочене штедне улоге на три мјесеца, за цијели период, рачунајући од дана примљеног аванса до дана испоруке производа или пружене услуге.

(3) Ако трговац није испунио уговор, дужан је вратити потрошачу уплаћени аванс, најкасније у року од седам дана од дана раскида уговора.”.

Члан 5.

У члану 25. последије става 6. додаје се нови став 7, који гласи:

“(7) Трговац је дужан да приговоре које прими путем поште или електронским путем евидентира и одложи у Књигу рекламација по редослиједу пријема, те да потрошачу без одгађања достави, у писаној или електронској форми, потврду пријема приговора, која мора да садржи редни број листа из Књиге рекламација у коју је приговор одложен.”.

Члан 6.

Члан 26. мијења се и гласи:

“(1) Ако производ има недостатак, трговац је дужан да по захтјеву и избору потрошача:

а) поправи производ без додатних трошкова за потрошача, или

б) замијени производ без додатних трошкова за потрошача, или

в) изврши поврат уплаћеног износа и надокнади трошкове поврата производа са недостатком у року од седам дана од дана прихватања рекламације потрошача, или